

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅD

RÅDETS DIREKTIV

af 19. december 1974

om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om færdigpakning af visse væsker i bestemte volumenstørrelser

(75/106/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 100,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale udvalg ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

I de fleste af medlemsstaterne gælder der for færdigpakning til direkte salg af væsker i pakninger, der er fremstillet og tillukket på forhånd, præceptive bestemmelser, som er forskellige fra medlemsstat til medlemsstat og således hæmmer handelen med disse færdigpakninger; der må derfor indledes en tilnærmelse af disse bestemmelser;

for at muliggøre en korrekt forbrugerinformation må det angives, hvorledes oplysningerne om den i færdigpakninger indeholdte væskes nominelle volumen skal anføres på færdigpakningen;

det er ligeledes nødvendigt at fastlægge de tilladte maksimalfejl for indholdet af færdigpakninger, og med henblik på at lette kontrollen af færdigpakkningens overensstemmelse med de fastsatte bestemmelser bør en referencemetode for denne kontrol klarlægges;

for et givet produkt bør antallet af størrelser, der ligger for nær op ad hinanden og udgør en risiko for at vildlede forbrugeren, formindskes mest muligt, men på grund af de overordentlig store lagerbeholdninger af færdigpakninger inden for Fællesskabet kan denne formindskelse dog kun ske gradvis;

Rådets direktiv 71/316/EØF af 26. juli 1971 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning med hensyn til fælles bestemmelser om måleinstrumenter samt om måletekniske kontrolmetoder ⁽³⁾ som ændret ved tiltrædelsesakten ⁽⁴⁾ fastsætter i artikel 16, at formålet med de særlige direktiver kan være tilnærmelse af vilkårene for markedsføring af bestemte produkter, især med hensyn til fastsættelse, måling og mærkning af de færdigpakkede mængder;

⁽¹⁾ EFT nr. C 56 af 2. 6. 1972, s. 35.

⁽²⁾ EFT nr. C 123 af 27. 11. 1972, s. 9.

⁽³⁾ EFT nr. L 202 af 6. 9. 1971, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 73 af 27. 3. 1972, s. 14.

for visse medlemsstater frembyder en hurtig ændring af det påfyldningsprincip, der er foreskrevet i deres nationale lovgivning, samt tilrettelæggelse af nye kontrolformer og ændringer af systemet for enheder for mål og vægt, vanskeligheder; der bør derfor for disse medlemsstater fastsættes en overgangsperiode, som dog ikke må bringe forstyrrelser i handelen inden for Fællesskabet med de nævnte varer og ikke frembyde en fare for gennemførelsen af direktivet i de andre medlemsstater —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Dette direktiv vedrører de færdigpakninger, der indeholder de i bilag III nævnte væsker, udmålt med henblik på salg i standardvolumenmængder, ikke under 0,05 l og ikke over 5 l.

Artikel 2

1. Ved en færdigpakning forstås i dette direktiv en enhed, bestående af et produkt og den individuelle emballage, i hvilken det er pakket.

2. Et produkt er færdigpakket, når det uden købers tilstedeværelse er pakket i en emballage af en hvilken som helst art på en sådan måde at mængden af det i emballagen indeholdte produkt har en forudbestemt størrelse, der ikke kan ændres uden at pakningen ændres.

Artikel 3

1. Færdigpakninger, der kan mærkes med det i punkt 3.3 i bilag I, fastsatte EØF-tegn, er sådanne, som overholder forskrifterne i bilag I og III.

2. De er underkastet måleteknisk kontrol under de betingelser, der er fastsat i bilag I, punkt 5, samt i bilag II.

Artikel 4

1. Alle de færdigpakninger, der er omhandlet i artikel 3, skal være påført angivelse af det væskevolumen, benævnt nominelt volumen som de i overensstemmelse med bilag I skal indeholde.

2. Kun de i bilag III fastsatte nominelle volumener er tilladte for disse færdigpakninger.

3. Indtil udløbet af overgangsperioden, under hvilken brug af de måleenheder i systemet i det britiske imperium, der er anført i bilag II til Rådets direktiv 71/354/EØF af 18. oktober 1971, om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om enheder for mål og vægt⁽¹⁾ som ændret ved tiltrædelsesakten, er tilladt inden for Fællesskabet, skal, hvis Det forenede Kongerige eller Irland ønsker det, anførelse af det nominelle volumen, udtrykt i måleenheder efter systemet SI i overensstemmelse med bilag I, punkt 3.1., i dette direktiv på deres nationale territorium være ledsaget af anførelse af det nominelle volumen, udtrykt i tilsvarende måleenheder i systemet i det britiske imperium, hvis disse er anført i bilag I.

Artikel 5

Medlemsstaterne kan ikke af grunde, som vedrører færdigpakningers volumen, bestemmelse af dette volumen, eller de metoder efter hvilke de er kontrolleret, nægte, forbyde eller begrænse markedsføringen af færdigpakninger, som opfylder kravene og kontrolforskrifterne i dette direktiv.

Artikel 6

De ændringer, som er nødvendige for at tilpasse forskrifterne i dette direktivs bilag I og II, til de tekniske fremskridt, vedtages i overensstemmelse med den procedure, der er fastsat i artikel 18 og 19 i direktiv 71/316/EØF.

Artikel 7

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige administrative eller ved lov fastsatte bestemmelser i kraft for inden atten måneder efter dets meddelelse at efterkomme dette direktiv og underretter straks Kommissionen herom.

2. Uanset bestemmelserne i stk. 1 kan Belgien, Irland, Nederlandene og Det forenede Kongerige på deres eget område udsætte anvendelsen af dette direktiv og dets bilag til senest den 31. december 1979.

3. I den periode, under hvilken direktivet ikke finder anvendelse i en medlemsstat, indfører denne medlemsstat ikke efter datoen for direktivets vedtagelse skærper af deres på denne dato gældende kontrolforanstaltninger vedrørende mængden indeholdt i de færdigpakninger, som er omhandlet i dette direktiv, og som hidrører fra andre medlemsstater.

⁽¹⁾ EFT nr. L 243 af 29. 10. 1971, s. 29.

4. I samme periode godkender medlemsstaterne på lige fod med og på samme vilkår som de færdigpakninger, der er i overensstemmelse med alle bestemmelserne i direktivet, færdigpakninger, som hidrører fra de medlemsstater, der nyder godt af den undtagelse, der er fastsat i stk. 2 i denne artikel, og som er i overensstemmelse med bestemmelserne i bilag I, punkt 1, og med bilag III til direktivet, selv om disse ikke er forsynet med det EØF-mærke, som er foreskrevet i punkt 3.3 i bilag I.

5. Medlemsstaterne drager omsorg for at meddele Kommissionen de vigtigste nationale retsforskrifter,

som de udsender på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 8

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. december 1974.

På Rådets vegne

J. P. FOURCADE

Formand

BILAG I

1. MÅLSÆTNINGER

Emballeringen af de i dette direktiv omhandlede færdigpakninger skal sikres på en sådan måde, at de færdiggjorte pakninger opfylder følgende betingelser:

- 1.1. det faktiske volumen af indholdet må i gennemsnit ikke være mindre end det nominelle volumen;
- 1.2. andelen af de færdigpakninger, der udviser negative afvigelser udover den maksimalt tilladte negative tolerance, der er fastsat i punkt 2.4., skal være tilstrækkelig lille til at sætte partier af færdigpakninger i stand til at bestå de kontrolprøver, der er foreskrevet i bilag II;
- 1.3. ingen færdigpakning, der udviser en negativ afvigelse udover det dobbelte af den maksimalt tilladte negative tolerance, der er anført i tabellen i punkt 2.4., kan forsynes med det EØF-mærke, der er fastsat i punkt 3.3.

2. DEFINITIONER OG BASISFORSKRIFTER

- 2.1. det nominelle volumen i en færdigpakning er det rumfang, der er angivet på pakningen; det er det volumen af væske, som færdigpakningen anses for at indeholde;
- 2.2. det faktiske volumen af en færdigpakning er det rumfang af væske, som den faktisk indeholder. Ved alle kontrolprøver er det faktiske volumen, der tages i betragtning, dette rumfang ved en temperatur af 20° C;
- 2.3. den negative afvigelse er den mængde det faktiske volumen er mindre end den pågældende færdigpaknings nominelle volumen;
- 2.4. den maksimalt tilladte negative tolerance er fastsat i overensstemmelse med følgende tabel:

Nominelt volumen V_n i milliliter	Maximalt tilladt negative tolerance	
	i % af V_n	i milliliter
fra 50 til 100	—	4,5
fra 100 til 200	4,5	—
fra 200 til 300	—	9
fra 300 til 500	3	—
fra 500 til 1 000	—	15
fra 1 000 til 5 000	1,5	—

3. PÅSKRIFT OG MÆRKNING

Enhver færdigpakning, der er udført i overensstemmelse med dette direktiv, skal være forsynet med følgende påskrifter på emballagen, anbragt på en sådan måde, at de ikke kan udslettes, er let læselige og synlige på færdigpakningen under sædvanlige præsentationsvilkår:

- 3.1. det nominelle volumen, udtrykt i måleenhederne liter, centiliter eller milliliter, ved anvendelse af tal, der er mindst 6 mm høje, hvis det nominelle volumen er over 100 cl, mindst 4 mm, hvis det er 100 cl eller mindre men over 20 cl, og mindst 3 mm, hvis det

er 20 cl eller mindre, efterfulgt af symbolet for den anvendte måleenhed, eller eventuel dens navn, i overensstemmelse med direktiv 71/354/EØF.

Indtil udløbet af overgangsperioden, under hvilken brug af de måleenheder i systemet i det britiske imperium, der er anført i bilag II til direktiv 71/354/EØF, er tilladt inden for Fællesskabet, kan angivelsen af det nominelle volumen udtrykt i måleenheder efter systemet S 1 i overensstemmelse med foregående afsnit være ledsaget af dets omregning til måleenheder i systemet i det britiske imperium (UK), ved anvendelse af følgende omregningskoefficienter:

$$1 \text{ ml} = 0,0352 \text{ fluid ounce}$$

$$1 \text{ l} = 1,760 \text{ pints eller } 0,220 \text{ gallon}$$

I det omfang, det anses for nødvendigt, kan medlemsstaterne foreskrive denne anden angivelse for produkter, der bringes i handelen på deres nationale område.

- 3.2. et mærke eller en påskrift, der gør det muligt for de kompetente myndigheder at identificere påfyldningsvirksomheden eller den, der har ladet påfyldningen foretage eller den inden for Fællesskabet etablerede importør;
- 3.3. bogstavet lille »e«, af en højde af mindst 3 mm, der attesterer, at færdigpakningen efterkommer forskrifterne i dette direktiv, anbragt i samme synsfelt som anførelsen af det nominelle volumen.

Dette bogstav har form som tegningen, der er vedlagt punkt 3 i bilag II, til direktiv 71/316/EØF.

Artikel 12 i overstående direktiv finder tilsvarende anvendelse.

Hvis imidlertid emballagen er en målebeholder, der er i overensstemmelse med direktivet angående disse, og hvis anførelsen af dens nominelle volumen er synlig under færdigpakningens sædvanlige præsentationsvilkår, er ingen yderligere angivelse af det nominelle volumen, som anført i punkt 3.1. påkrævet i medfør af dette direktiv.

Denne undtagelsesbestemmelse finder dog ikke anvendelse, når færdigpakningens nominelle volumen afviger med en mængde, der er mindre end eller lig med 0,05 l fra et andet nominelt volumen, fastsat i bilag III for samme produktkategori.

4. PÅFYLDNINGSVIRKSOMHEDENS ELLER IMPORTØRENS ANSVAR

Den væskemængde der er indeholdt i en færdigpakning som benævnes det faktiske volumen eller påfyldningsmængden, skal måles eller kontrolleres på påfyldningsvirksomhedens ansvar. Målingen eller kontrollen foretages ved anvendelse af et lovligt måleinstrument, som er egnet til den pågældende proces.

Kontrollen kan udføres ved prøveudtagning.

Bliver det faktiske volumen ikke målt, skal påfyldningsvirksomhedens kontrol tilrettelægges således, at mængden af dette volumen sikres effektivt.

Denne betingelse er opfyldt, når aftapningsvirksomheden foretager en fabrikationskontrol efter retningslinjer, der er godkendt af medlemsstaternes kompetente myndigheder, og holder de dokumenter, hvor resultaterne af denne kontrol er optegnet, til disse myndigheders rådighed for at påvise, at såvel kontrollen som de korrektioner, der har vist sig nødvendige, er gennemført regelmæssigt og rigtigt.

En metode blandt andre til opfyldelse af måle- eller kontrolpligten består i ved fremstilling af færdigpakninger at anvende en målebeholder, der er defineret i det direktiv, der angår disse, og fyldt under de vilkår, der er fastsat i dette og i nærværende direktiv.

5. KONTROL, DER SKAL UDFØRES AF DE KOMPETENTE MYNDIGHEDER HOS PÅFYLDNINGSVIRKSOMHEDEN ELLER HOS IMPORTØREN

Kontrollen af færdigpakningernes overensstemmelse med forskrifterne i dette direktiv udføres af medlemsstaternes kompetente myndigheder som stikprøvekontrol hos den, som foretager påfyldningen i emballagen eller, hvis dette er praktisk umuligt, hos importøren eller dennes inden for Fællesskabet etablerede repræsentant.

Denne statistiske stikprøvekontrol udføres i overensstemmelse med de regler, der er godkendt for kvalitetskontrol. Den skal være lige så effektiv som den referencemetode, der er nærmere angivet i bilag II.

6. ANDEN KONTROL UDØVET AF KOMPETENTE MYNDIGHEDER

Dette direktiv er ikke til hinder for kontrol, som medlemsstaternes kompetente myndigheder måtte udøve i alle handelsled, særlig for at efterprøve, at færdigpakningerne er i overensstemmelse med forskrifterne i direktivet.

BILAG II

Dette bilag fastlægger retningslinjerne for referencemetoden for den statistiske kontrol af partier af færdigpakninger, med henblik på at efterkomme forskrifterne i direktivets artikel 3 og i bilag I, punkt 5.

Denne kontrol bygger på ISO norm 2859 vedrørende kontrol med alternativ klassifikation og der anvendes et acceptabelt kvalitetsniveau på 2,5%. Niveaueet for prøveudtagning svarer for ikke-destruktive prøver til niveau II i denne rekommandation og for destruktive prøver til niveau S 3.

1. FORSKRIFTER VEDRØRENDE MÅLING AF DET NOMINELLE VOLUMEN AF FÆRDIGPAKNINGER

Færdigpakningernes faktiske volumen kan måles direkte ved hjælp af volumenmålere eller indirekte ved vejning og måling efter vægtfylden.

Uanset metode må målesikkerheden ved bestemmelse af det faktiske volumen af en færdigpakning, højst være en femtedel af den maksimalt tilladte tolerance, der gælder for færdigpakningens nominelle volumen. Fremgangsmåden ved måling af det faktiske volumen af en færdigpakning kan være omfattet af hver enkelt medlemsstats egne bestemmelser.

2. FORSKRIFTER VEDRØRENDE KONTROL AF PARTIER AF FÆRDIGPAKNINGER

Kontrollen af færdigpakninger udføres ved prøveudtagning og omfatter to dele:

- en kontrol af det faktiske volumen af hver enkelt færdigpakning i prøven,
- en anden kontrol af det gennemsnitlige faktiske volumen af færdigpakningerne i prøven.

Et parti færdigpakninger betragtes som godkendt, hvis begge resultater af den todelte kontrol tilfredsstillende godkendelseskriterierne.

For begge disse kontroldele fastsættes to prøveudtagningsmuligheder:

- den ene til ikke destruktiv kontrol, det vil sige til en kontrol, der ikke medfører åbning af emballagen,
- den anden til destruktiv kontrol, det vil sige til en kontrol, der medfører åbning eller ødelæggelse af emballagen.

Denne sidstnævnte kontrol begrænses af økonomiske og praktiske grunde til det strengt nødvendige, og dens effektivitet er ringere end den førstnævntes.

Den destruktive kontrol skal således kun anvendes, når det ikke i praksis er muligt at anvende en ikke destruktiv kontrol. Som almindelig regel anvendes den ikke på partier under hundrede enheder.

2.1. Partiinddeling af færdigpakninger

- 2.1.1. Partiet består af alle de færdigpakninger af samme type og samme fabrikat, som skal kontrolleres.

- 2.1.2. Når kontrollen af færdigpakningerne foretages ved enden af aftapningsanlæggets transportbånd, skal partiets størrelse svare til anlæggets maksimale kapacitet pr. time. I andre tilfælde begrænses partiets faktiske størrelse til 10 000.
- 2.1.3. For partier på under 100 færdigpakninger foretages den ikke destruktive kontrol, hvis den finder sted, af hele partiet.
- 2.1.4. Forud for den kontrol, der er fastsat i punkterne 2.2. og 2.3., udtages vilkårligt fra partiet et tilstrækkeligt antal færdigpakninger, for at muliggøre gennemførelse af den kontrol, der kræver den største prøveudtagning.

Til den anden kontrol udtages det nødvendige antal prøver vilkårligt fra den første prøveudtagning og mærkes.

Mærkningen af disse udtagne prøver må være foretaget før målingerne påbegyndes.

2.2. Kontrol af det tilladte mindsteindhold i en færdigpakning.

- 2.2.1. Det tilladte mindsteindhold findes ved at trække den maksimalt tilladte tolerance fra færdigpakningens nominelle volumen.
- 2.2.2. De enkelte færdigpakninger fra partiet, der har et faktisk volumen, der er mindre end det tilladte mindsteindhold, benævnes fejlemner.
- 2.2.3. Til kontrol ved prøveudtagning skal et af følgende prøveudtagningsskemaer (enkelt eller dobbelt) anvendes efter medlemsstaternes valg.

2.2.3.1. Enkelt prøveudtagningsskema

Antallet af kontrollerede færdigpakninger skal være lig med det antal, der i skemaet er foreskrevet for prøveudtagningen:

— hvis antallet af fejlemner, der konstateres blandt de prøveudtagne er mindre eller lig med godkendelseskriteriet, betragtes partier af færdigpakninger som godkendt for denne kontrol,

— hvis antallet af fejlemner, der konstateres blandt de prøveudtagne, er større eller lig med kassationskriteriet, afvises partiet.

2.2.3.1.1. Skema for ikke destruktiv kontrol

Partistørrelse	Prøvens størrelse	Antal fejlemner	
		Godkendelses-kriterium	Kassations-kriterium
100 til 150	20	1	2
151 til 280	32	2	3
281 til 500	50	3	4
501 til 1 200	80	5	6
1 201 til 3 200	125	7	8
3 201 og derover	200	10	11

2.2.3.1.2. Skema for destruktiv kontrol

Partistørrelse	Prøvens størrelse	Antal fejlemner	
		Godkendelses-kriterium	Kassations-kriterium
uanset størrelse (≥ 100)	20	1	2

2.2.3.2. *Dobbelt prøveudtagningsskema*

Antallet af først kontrollerede færdigpakninger skal være lig med det i skemaet angivne antal for første prøve:

- hvis antallet af fundne fejlemner, der konstateres i den første prøve, er mindre end eller lig med det første godkendelseskriterium, betragtes partiet som godkendt for denne kontrol,
- hvis antallet af fundne fejlemner, der konstateres i den første prøve, er større eller lig med det første kassationskriterium, afvises partiet,
- hvis antallet af fejlemner, der konstateres i den første prøve ligger mellem det første godkendelseskriterium og det første kassationskriterium, skal en anden prøve, hvis antal er anført i skemaet, kontrolleres.

Antallet af fundne fejlemner i første og anden prøve skal lægges sammen:

- hvis det sammenlagte fejlemneantal er mindre end eller lig med det andet godkendelseskriterium, betragtes partiet som godkendt for denne kontrol,
- hvis det sammenlagte fejlemneantal er større end eller lig med det andet kassationskriterium, afvises partiet.

2.2.3.2.1. Skema for ikke destruktiv kontrol

Partistørrelse	Prøver			Antal fejlemner	
	prøve-nummer	antal	sammenlagt antal	godkendelseskriterium	kassationskriterium
100 til 150	1.	13	13	0	2
	2.	13	26	1	2
151 til 280	1.	20	20	0	3
	2.	20	40	3	4
281 til 500	1.	32	32	1	4
	2.	32	64	4	5
501 til 1 200	1.	50	50	2	5
	2.	50	100	6	7
1 201 til 3 200	1.	80	80	3	7
	2.	80	160	8	9
3 201 og derover	1.	125	125	5	9
	2.	125	250	12	13

2.2.3.2.2. Skema for destruktiv kontrol

Partistørrelse	Prøver			Antal fejlemner	
	prøve-nummer	antal	sammenlagt antal	godkendelseskriterium	kassationskriterium
uanset størrelse (≥ 100)	1.	13	13	0	2
	2.	13	26	1	2

2.3. Kontrol af gennemsnit af det faktiske volumen af de enkelte pakninger i et parti færdigpakninger.

2.3.1. Et parti færdigpakninger betragtes som godkendt for denne kontrol hvis gennemsnittet $\bar{x} = \frac{\sum x_i}{n}$ af det faktiske volumen x_i af n færdigpakninger fra en prøveudtagning er større end følgende værdi:

$$V_n - \frac{s}{\sqrt{n}} \cdot t_{(1-a)}$$

I denne formel betyder:

V_n : færdigpakningens nominelle volumen

s : skønnet standardafvigelse i partiets faktiske volumen

n : antallet af prøveudtagne færdigpakninger i prøven til denne kontrol

$t_{(1-a)}$: usikkerhedsfaktoren i Studentfordelingen, afhængig af antallet af frihedsgrader $\delta = n - 1$ og konfidenskoefficient $(1 - a) = 0,995$.

2.3.2. Når målingen af det faktiske volumen af det i .te emne af en prøveudtagning af n emner, benævnes x_i får man:

2.3.2.1. gennemsnittet af målingerne af prøveudtagningen ved udregning af:

$$\bar{x} = \frac{\sum_{i=1}^{i=n} x_i}{n}$$

2.3.2.2. skønnet standardafgivelse s ved udregning af:

— summen af målingernes kvadrater: $\sum_{i=1}^{i=n} (x_i)^2$

— kvadratet af målingernes sum: $\left(\sum_{i=1}^{i=n} x_i\right)^2$ derefter, $\left(\frac{\sum_{i=1}^{i=n} x_i}{n}\right)^2$

— den berigtigede sum $SC = \sum_{i=1}^{i=n} (x_i)^2 - \left(\frac{\sum_{i=1}^{i=n} x_i}{n}\right)^2$

— skønnet afgivelse $v = \frac{SC}{n - 1}$

skønnet standardafgivelse er $s = \sqrt{v}$

2.3.3. Godkendelses- og kassationskriterier for partier af færdigpakninger til denne kontrol:

Kriteriet for ikke destruktiv kontrol

Partistørrelse	Prøvens størrelse	Kriterier for	
		godkendelse	kassation
≤ 500	30	$\bar{x} \geq V_n - 0,503 s$	$\bar{x} < V_n - 0,503 s$
> 500	50	$\bar{x} \geq V_n - 0,379 s$	$\bar{x} < V_n - 0,379 s$

Kriteriet for destruktiv kontrol

Partistørrelse	Prøvens størrelse	Kriterier for	
		godkendelse	kassation
uanset størrelse (≥ 100)	20	$\bar{X} \geq V_n - 0,640 s$	$\bar{X} < V_n - 0,640 s$

BILAG III

Væsker	nominelt volumen i liter	
	I endeligt godkendt	II (*) foreløbig godkendt
1. a) Vin af friske druer; druesaft, hvis gæring er standset ved tilsætning af alkohol (FTT: 22.05 C, undtagen hedvin)	0,10 — 0,25 — 0,35 0,375 — 0,50 — 0,70 0,75 — 1 — 1,5 2 — 5	0,20 — 0,36 — 0,475 0,60 — 0,68 — 0,72 0,95 — 1,75 — 1,88
b) Andre gærede drikkevarer (f.eks. frugtvin, æblecider, ronsincider og mjød), ikke mousserende varer (FTT: ex 22.07 B II)	0,10 — 0,25 — 0,35 0,375 — 0,50 — 0,70 0,75 — — 1 1,5 — 2 — 5	0,20 — 0,33 — 0,36 0,72
c) Vermouth og anden vin af friske druer, tilsat aromastoffer (FTT: 22.06); hedvine (FTT: ex 22.05 C)	0,10 — 0,375 — 0,50 0,75 — 1 — 1,5	0,20 — 0,35 — 0,36 0,68 — 0,70 — 0,72
2. a) Mousserende vine (FTT: 22.05 A + B)	0,10 — 0,125 — 0,20 0,375 — 0,75 — 1,5 3	0,57 — 0,77
b) Andre gærede drikkevarer (f.eks. frugtvin, æblecider, rosincider og mjød), mousserende varer (FTT: 22.07 B I)	0,10 — 0,125 — 0,20 0,375 — 0,75 — 1 1,5 — 3	0,57 — 0,77
3. Øl (FTT: 22.03)	0,25 — 0,33 — 0,50 0,75 — 1 — 2 3 — 4 — 5	0,18 (kun i metaldåser) 0,20 — 0,30 — 0,35 (kun i metaldåser) 0,45 — 0,66 — 3,8
— selvgæret øl »gueuze«	0,375	
4. Alkohol, akvavit og spiritus (FTT: 22.09)	0,05 — 0,10 — 0,20 0,35 — 0,375 — 0,50 0,70 — 0,75 — 1 1,5 — 2 — 2,5 3	0,25 — 0,36 — 0,60 0,72
5. Eddike (FTT: 22.10)	0,25 — 0,50 — 0,75 1 — 2 — 5	0,35 — 0,7 — 1,5 2,5
6. Spiseolie (FTT: 15.07 A I) (FTT: 15.07 D II)	0,10 — 0,25 — 0,50 1 — 2 — 3 5	0,375 — 0,625 — 0,75 1,5 — 2,5

Væsker	nominelt volumen i liter	
	I endeligt godkendt	II (*) foreløbig godkendt
7. Mælk og drikke fremstillet på basis af mælk, solgt efter volumen (FTT: ex 04.01 med undtagelse af youghurt og kefir, FTT: 22.02 B)	0,10 — 0,2 — 0,25 0,50 — 0,75 — 1 2 — 3 — 4	0,22 — 0,33 — 0,6
8. a) Vand, mineralvand og vand tilsat kulsyre (FTT: 22.01)	Alle størrelser under 0,20 — 0,20 — 0,25 0,33 — 0,50 — 0,70 0,75 — 1 — 1,5 2	0,35 — 0,45 — 0,47 0,90 — 0,94
b) Limonader, også kulsyreholdige, og andre ikke alkoholholdige drikkevarer, undtagen frugt- og grønsagssaft (FTT: 22.02 A)	Alle størrelser under 0,20 — 0,20 — 0,25 0,33 — 0,50 — 0,70 0,75 — 1 — 1,5 2 — 3 — 4 5	0,35 — 0,45 — 0,47 0,60 — 0,90 — 0,94
9. Frugt- og grønsagssaft, ugærede, også tilsat sukker, men ikke tilsat alkohol (FTT: 20.07, ikke koncentrede produkter)	Alle størrelser under 0,125 — 0,125 — 0,20 0,25 — 0,33 — 0,50 0,70 — 0,75 — 1 1,5 — 2 — 3 4 — 5	0,18 — 0,35 (kun i metalbeholdere)

(*) I de lande, som den 31. december 1971 havde godkendt til fri omsætning færdigpakninger med nominelt volumen anført i kolonne II, finder artikel 5 kun anvendelse indtil den 31. december 1980 med undtagelse af det nominelle volumen i position 8 a) på hvilke den finder anvendelse indtil den 31. december 1988.

N.B.: De i punkterne 1 a) og b), 4, 8 a) og b) og 9 omhandlede væsker må kun forhandles i Fællesskabet i færdigpakninger, hvis nominelle volumen er anført i skemaet, og er i overensstemmelse med forskrifter eller kutyme i den medlemsstat, i hvilken væsken har sin oprindelse, hvad enten emballeringen finder sted i den medlemsstat, i hvilken væsken har sin oprindelse, eller i en anden medlemsstat.